

21

sep | dec

BRUSSELS PHILHARMONIC

EDVARD GRIEG PEER GYNT

STÉPHANE DENÈVE • BRUSSELS PHILHARMONIC • VLAAMS RADIOKOOR
FILIP JORDENS • GERDA DENDOOVEN • HET BANKET: TRISTAN VERSTEVEN & BRECHTJE LOUWAARD

28.10.2021 & 29.10.2021

[Nederlands: pagina 2](#) --- [klik hier voor de mobiele versie](#)

[Français : page 14](#) --- [cliquez ici pour la version mobile](#)

[English: page 26](#) --- [click here for the mobile version](#)

[Musici / Musiciens: pagina / page 38](#)

concert met de steun van de Belgische Tax Shelter / avec le soutien du Tax Shelter belge & Belga Films Fund



vlaams
RADIOKOOR



flagey

WELKOM

Met Peer Gynt schreef Henrik Ibsen een sociale satire op wat hij 'de zelfgenoegzame en bekrompen Noorse mentaliteit' noemde, vermomd in een folkloristisch sprookje. Ibsen schetste in het stuk het leven van de egoïstische Peer Gynt, een brokkenmaker die een spoor van vernieling en gebroken harten achter zich laat en zijn verantwoordelijkheid steeds ontvlucht, maar aan het eind van zijn leven toch in de armen van zijn geliefde Solveig kan sterven.

Ibsen vroeg zijn vriend Edvard Grieg om muziek bij het verhaal te componeren, maar die voelde aanvankelijk niet veel voor de figuur van Peer Gynt. Toen hij in 1874 eindelijk overstag ging, schreef hij niet alleen muziek – hij schreef geschiedenis. Want vanaf de première was de muziek een hit, en dat is die nog steeds: Grieg vormde het verhaal van de nare Peer Gynt om tot een muzikale kaskraker en publiekslieveling.

De vele Noorse folklore invloeden en onverwachte instrumenten maken het werk toegankelijk, maar het is vooral het meesterschap van Grieg dat door de muziek het sprookje voor onze ogen én oren tot leven wekt.

ARTIESTEN & PROGRAMMA

Brussels Philharmonic · Vlaams Radiokoor
 Stéphane Denève, muziekdirecteur & dirigent
 Filip Jordens, verteller · Gerda Dendooven, illustraties
 Brechtje Louwaard & Tristan Versteven, tekst & concept
 · Joris Derder, voorbereiding koor

Filip Jordens	Peer Gynt
Jolien De Gendt	Solvejg
Kelly Poukens	Anitra
Kristien Nijs	Herderin
Sarah Van Mol	Herderin
Charlotte Schoeters	Herderin
Samuel Namotte	Heler
Conor Biggs	Dief

Edvard Grieg

Peer Gynt, op. 23

- | | |
|--|------------------------------|
| - Op de bruiloft | - Ochtendstemming |
| - Halling - Introductie Solvejg | - De dief en de heler |
| - Springar | - Arabische dans |
| - Bruidroof – Ingrid's klaagzang | - Anitra's dans |
| - Peer Gynt en de herderinnen | - Serenade van Peer |
| - Peer Gynt en de vrouw in het groen | - Peer Gynt en Anitra |
| - Aan het rijdier herken je grote lieden | - Solvejg's lied |
| - In het paleis van de Bergkoning | - De terugkeer van Peer Gynt |
| - Dans van de dochter van de Bergkoning | - Schipbreuk |
| - Peer Gynt opgejaagd door de trollen | - Dagscène |
| - Peer Gynt en het grote obstakel | - Solvejg zingend in de hut |
| - Diep in het dennenbos - Solvejg's lied | - Nachtsène |
| - De dood van Åse | - Solvejg's wiegelied |

Griegs Peer Gynt werd vooral bekend door de kortere symfonische suites die eruit gedestilleerd werden. Brussels Philharmonic en het Vlaams Radiokoor brengen onder leiding van Stéphane Denève de integrale theaternmuziek. Tristan Versteven en Brechtje Louwaard van toneelgezelschap Het Banket verweven tekst, muziek en beeld. Acteur Filip Jordens vertelt. Kunstenares Gerda Dendooven creëert beelden live op de scène.

PEER GYNT IN WOORD EN TOON

- *Henrik Ibsen schreef Peer Gynt als een drama over de menselijke existentie, dat uitmondt in de vraag wanneer en hoe we onszelf zijn.*
- *Edvard Grieg kreeg de uitdaging om bij elke scène meteen de juiste toon te zetten.*
- *Een concertuitvoering vormt vandaag de beste manier om de diepgang van Griegs muziek bij de woorden van Ibsen te vatten.*

De faam van Edvard Hagerup Grieg berust op een handvol werken. Zijn toneelmuziek bij *Peer Gynt* van Henrik Ibsen, vooral bekend dankzij twee orkestsuites, is zijn meesterwerk. Een concertuitvoering met de bijpassende tekstfragmenten vormt vandaag de beste manier om de volle betekenis van Griegs muziek bij Ibsens drama te ontdekken.

Henrik Ibsen schreef *Peer Gynt* in 1867 naar een verhaal uit Gudbrandsdal. In het originele sprookje is Peer een jager die drie boerenmeisjes uit de handen van trollen redt. Ibsen begint zijn drama als een Noors sprookje, maar voert zijn Peer Gynt tot ver buiten Europa. Gaandeweg wordt duidelijk dat Ibsen meer beoogt dan een Noorse vertelling of een satire op de spreekwoordelijke Noorse zelfgenoegzaamheid. *Peer Gynt* is een drama over de menselijke existentie, een gemoderniseerde *Everyman* op zoek naar verlossing.

Peer Gynt kwam in 1876 op de planken in het theater van Christiania, zoals Oslo toen heette. Voor de productie had hij Grieg in 1874 om muziek gevraagd. Grieg gaf toe dat het ontembare onderwerp hem hoofdbrekens kostte. Hij kreeg ook strenge restricties voor de duur van de stukken. De muziek moest meteen de juiste toon zetten.

Peer Gynt is de zoon van Jon Gynt. Omdat zijn vader al zijn geld heeft verkwanseld, vestigt Peers moeder Aase alle hoop op hem. Tevergeefs, want Peer is een losbol en een leugenaar. Aase verwijt hem dat hij zijn kansen heeft verspeeld bij de rijke Ingrid. Op haar bruiloft wordt hij uitgelachen omdat hij Ingrid aan zijn rivaal Mads Moen moest laten. Peer ontmoet Solveig, de dochter van een ingeweken familie. Dronken vat Peer het plan op Ingrid te ontvoeren. Hij verstoot haar meteen omdat zijn hart al bij Solveig is. De donkere elegie *Ingrids klacht* tekent haar verdriet. Omwille van zijn schanddaad wordt Peer verbannen uit het dorp. In de bergen ontmoet hij drie meisjes die wachten op trollen. Peer vermaakt zich met hen. Een vrouw in het groen neemt hem mee naar de trollenkoning. In

de hal van de bergkoning tekent het ruwe volk dat hij daar ontmoet: gnomen, trollen en onderaardse geesten.

Peer krijgt het aanbod om te veranderen in een trol en de dochter van de koning te trouwen. Voor Ibsen is de trol een symbool voor het ongebreidelde egoïsme. Waar mensen zouden zeggen 'wees jezelf', zeggen trollen 'wees er alleen voor jezelf'. Peer ontsnapt op tijd, maar hij blijkt wel een kind te hebben verwekt in zijn geest.

Peer ontmoet de Boyg, letterlijk 'de Kromme' en laat zich door hem overhalen om stevast het makkelijkste pad te nemen. Wanneer Solveig hem vervoegt in de bergen, vastbesloten om bij hem te blijven, kiest Peer toch voor de weg van de minste weerstand. Zijn afzichtelijke trollenzoon achtervolgt hem. Peer kan de situatie niet aan en volgt de raad van de Kromme. Hij zoekt nog eenmaal zijn stervende moeder op. Hij voert haar – op de tonen van Griegs *De dood van Aase* – in zijn fantasie nog eenmaal naar een schitterend feest in het slot van Soria Moria, waar Sint-Pieter haar ontvangt.

Peer leeft in Afrika, waar hij handel drijft, onder meer in slaven. De muziek van *Morgenstemming* beschrijft een zonsopgang boven de woestijn. Een dief en een heler hebben het paard en de gewaden van de keizer gestolen. Ze vluchten zodra ze de ruiters van de keizer zien naderen. Peer geeft zich uit voor een profeet. Anitra en Arabische meisjes zingen en dansen voor hem. Anitra verleidt hem op de sensuele tonen van Anitra's dans, om tenslotte zijn geld te stelen en te verdwijnen.

De voorstelling keert op de tonen van *De thuiskomt* van Peer Gynt terug naar Noorwegen voor een enkel beeld: in *Solveigs lied* bezingt Solveig – intussen op middelbare leeftijd – onder het spinnen hoe ze wacht op de terugkeer van Peer, doorheen de seizoenen. Ze is vastbesloten hem terug te ontmoeten, in deze wereld of in de hemel.

Peer is in Egypte bij het beeld van Memnon. Bij de piramiden spreekt hij de sfinx toe, die hij houdt voor de Kromme. Een krankzinnige neemt hem mee naar een gekkenhuis. De waanzin die hij daar ziet, is niets anders dan een radicale consequentie van de moraal van de trollen: te leven voor zichzelf. De krankzinnigen huldigen Peer als de keizer van het zelf.

Peer keert tijdens de melodie *De thuiskomt van Peer Gynt* terug naar Noorwegen als een verbitterde, oude man. Een schipbreuk (met een gelijknamig fragment in Griegs partituur), waarin hij een ander liet verdrinken om zichzelf te redden, werpt hem op het strand. In een veiling verkoopt hij alles wat met zijn vroegere leven te maken had.

Het is de avond voor Pinksteren. In de hut hoort hij Solveig zingen. Hij durft niet binnen te gaan. De Kromme in hem zegt hem nog steeds om het probleem te omzeilen. Op de tonen van Griegs *Nachtsce* wordt Peer geconfronteerd met alles wat hij in zijn leven niet heeft gedaan. Op een subtiële herneming van Griegs *De dood van Aase* verwijt de stem van zijn moeder hem dat hij haar zelfs op haar laatste tocht nog had bedrogen.

Op de heide komt hij een zonderling tegen, die hij houdt voor een grafdelver. De man openbaart zich als de knopengieter. God gaf hem de taak om de zielen van mensen die niemand zijn geweest te verzamelen en te smelten voor later hergebruik. Peer wil bewijzen dat hij wel iemand is geweest. Hij zoekt hulp bij de trollenkoning en de duivel. De trollenkoning verklaart dat hij geen mens was maar een trol. Zelfs de duivel (de Smalle) zegt dat hij niet naar de hel kan omdat hij geen echte zonden heeft gepleegd. Peer beseft nu dat hij niemand is geweest. Vanuit zijn hut hoort hij opnieuw Solveig zingen. De knopengieter blijft hem vragen naar de lijst van zijn zonden. Wanhopig gaat Peer de hut binnen en vraagt vergiffenis aan Solveig, oud en bijna blind geworden. Zij antwoordt dat er niets te vergeven valt. Hij vraagt haar: waar was ik dan de persoon die ik moest zijn?

Zij antwoordt: in mijn geloof, mijn hoop en mijn liefde. Peer bergt zijn hoofd in haar schoot. Solveig zingt een wiegelied voor Peer. De knopengieter wacht om de hoek: 'We zien elkaar weer op het kruispunt. Dan zullen we zien ... ik zeg niets meer.'

— *toelichting: Francis Maes*

HENRIK IBSEN'S PEER GYNT

Ergens midden 19e eeuw wordt het spanningsveld te groot tussen alle idealiseringen en het vluchtgedrag van de romantiek enerzijds, en de toenemende industrialisatie van de samenleving anderzijds. Ook in Scandinavië, waar een generatie schrijvers opstaat die vinden dat de ambitie van de literatuur niet het brengen van mooie verhaaltjes moet zijn, maar het bediscussiëren van (wan)toestanden in de samenleving. Ze worden internationaal de schrijvers van de Moderne Doorbraak genoemd, en schrijven over het huwelijk, de positie van de vrouw in het gezin en in de maatschappij, maar ook over politiek, economie, bedrog en winstbejag. De kenmerken van de literatuur van de Moderne Doorbraak zijn in principe dezelfde als die van het internationale in naturalisme overgaande realisme, maar toch vindt de term algemeen ingang in Denemarken en bij uitbreiding ook Noorwegen en Zweden.

De meest vooraanstaande Noorse schrijver van de Moderne Doorbraak is Henrik Ibsen. Zijn toneelstuk *Et dukkehjem* (*Een poppenhuis*, 1879) is een scherpe aanklacht van het huwelijk waarin de vrouw als een wezen zonder inhoud wordt gezien, enkel geschikt om lief en mooi te zijn. In *Gengangere* (*Spoken*, 1881) achtervolgt de huichelarij van machtige figuren hun nakomelingen, terwijl menig heilig huisje niet instort maar afbrandt. *En folkefiende* (*Een vijand van het volk*, 1882) voert een man ten tonele die de verontreiniging van het zogezegd helende water van het kuuroord ontdekt. Een ontdekking die hem niet in dank wordt afgenomen omdat hij de bron van inkomsten van het dorp in het gevaar brengt, wat belangrijker blijkt te zijn dan de gezondheid van de onwetende medemens.

Ibsens drama's worden behalve door de maatschappijkritiek ook gekenmerkt door de uitwerking van de karakters als meerlagig, complex en daarmee zeer realistisch, een symbolische of metaforische laag waar literatuurwetenschappers al jaren verzot op zijn, en de niet-aflatende actualiteit van zijn thematiek. 150 jaar na het schrijven worden tal van zijn werken nog steeds opgevoerd, en ook de veelal diepmenselijke thema's die hij aansnijdt zijn vaak tot op vandaag brandend relevant. Ten tijde van het schrijven werd zijn *Peer Gynt* (1867) prompt uitgeroepen tot het hoofdwerk van de Noorse literatuur. De zoektocht naar het Zelf, naar het doel van en het juiste levenspad voor het eigen leven, de moeilijke balans tussen het 'jezelf zijn' en het 'er vóór jezelf zijn' en de consequenties daarvan – wie zou durven beweren dat *Peer Gynt* aan relevantie heeft verloren?

Reizen naar Afrika, het Midden-Oosten en Egypte zijn vandaag misschien iets eenvoudiger te verwezenlijken dan in 1867, maar alle exotische avonturen blijven zeker tot de verbeelding spreken. Het doet zelfs denken aan een instagram- generatie die alle uithoeken van de wereld verkent, maar aan het einde van de reis (toch) de existentiële angst voelt *niemand* te zijn geweest, net als Peer Gynt.

— toelichting: Joksie Els Biesemans

ONTDEK MEER

BXLphil App [download in de App Store](#) / [download in Google Play](#)

Concertkalender, achtergrond, updates, snelle toegang tot al onze content, en meer.

BXLphil app: zo verlies je ons nooit meer uit het oog!

FILIP JORDENS, ACTEUR

Filip Jordens was al op jonge leeftijd actief in het semiprofessionele theatercircuit. In 1996 wordt hij toegelaten aan de Studio Herman Teirlinck waar hij zijn master in de kleinkunst behaalde. Hierna gaat hij aan de slag als zanger, acteur en theatermaker, en is hij te zien in voorstellingen van onder meer KVS, Toneelhuis en HET PALEIS. Hij behoort tot de vaste kern van het gezelschap Bad van Marie, een theatergezelschap uit Borgerhout dat met haar voorstellingen maatschappelijke problemen wil aankaarten en de toeschouwer tot zelfreflectie wil aanzetten. Met zijn voorstelling *Hommage à Brel* oogstte Jordens veel lof en toerde hij letterlijk de hele wereld rond, van Duitsland en Frankrijk tot in China, Oeganda en de Verenigde Arabische Emiraten. In 2015 vertolkte Jordens een monoloog van Jonathan Littell, *Le Sec et l'Humide*, onder regie van Guy Cassiers en in samenwerking met Ircam Paris. De samenwerking tussen Toneelhuis en Ircam Paris werd zo goed onthaald dat Jordens de voorstelling in juli 2017 nog eens mocht overdoen op het gerenommeerde Festival d'Avignon. Naast zijn theateractiviteiten werkte Jordens ook samen met verschillende muziekensembles, onder meer het Nederlands Kamerorkest, het Gents Universitair Symfonisch Orkest en Antwerp Symphony Orchestra.

www.filipjordens.com

BRECHTJE LOUWAARD & TRISTAN VERSTEVEN, HET BANKET

Het Banket werd in 2009 opgericht door Brechtje Louwaard en Tristan Versteven. Dit Mechelse theatergezelschap brengt talige, verbeeldingsrijke voorstellingen. Het Banket komt jaarlijks met een nieuwe creatie en kan hierbij rekenen op de steun van gerenommeerde Vlaamse acteurs als Stefaan Degand, Jan en Reinhilde Decleir en Peter Van Den Begin. Brechtje Louwaard en Tristan Versteven schreven de voorbije seizoenen verschillende nieuwe toneelteksten: *Eiland Lucretia*, *Het land is stil*, *Koning van de slaap*, *Dokter Szvo* en *Vergeten man*. Bijzondere verhalen in een taal die vreemd lijkt, soms grappig is, tot de verbeelding spreekt, en toch vertrouwd klinkt. Een taal die nergens anders te horen is. De voorstellingen van Het Banket gaan in première in de Stadsschouwburg van Mechelen en reizen vervolgens door heel Vlaanderen.

www.hetbanket.be

GERDA DENDOOVEN, ILLUSTRATIES

Kunstenares Gerda Dendooven is illustratrice en schrijfster. Ze maakt illustraties voor boeken en tijdschriften. Veel van haar boeken werden theaterstukken (bij Laika, De Roovers, Frou Frou, Antigone ...) en ze tekent ook regelmatig live bij literaire voorstellingen van Bart Moeyaert, Michael Decock of Delphine Lecompte en Jan Decleir. Haar grafisch werk werd bekroond met het Zilveren Penseel, de Boekenpauw en de Gouden Uil. Voor *Mijn Mama* ontving ze de prestigieuze driejaarlijkse Vlaamse Cultuurprijs. Gerda werkt ook vaak samen met muzikanten en orkesten (BJO, Brussels Philharmonic, Fez) en componisten (Peter Vermeersch, Mauro Pawlovski) voor concerten en voorstellingen. Samen met Fikry El Azzouzi en Mauro Pawlovski vormt ze Trio El Azzouzi. Met Elvis Peeters bedacht ze Meneer Papier waar Beast Productions een televisiereeks van maakt. In 2007 werd ze de eerste en enige kinderconsul. In die hoedanigheid is ze pleitbezorger voor het promoten van cultuur bij kinderen. Gerda Dendooven doceert aan de LUCA School of Arts.

STÉPHANE DENÈVE, MUZIEKDIRECTEUR BRUSSELS PHILHARMONIC

Stéphane Denève is de muzikdirecteur van Brussels Philharmonic. Samen met het orkest lanceert hij tegelijkertijd CffOR (Centre for Future Orchestral Repertoire): een uitgebreide online database, gewijd aan 21ste-eeuwse composities voor orkest met kans op 'repertoire-status'. Stéphane Denève is zo gepassioneerd door dit nieuwe avontuur en enthousiast over het potentieel van het orkest, dat hij met zijn gezin naar Brussel verhuisde.

Tegelijk is Stéphane Denève muzikdirecteur van St. Louis Symphony Orchestra, vaste gastdirigent van The Philadelphia Orchestra en directeur van CffOR. Eerder was hij muzikdirecteur van het Royal Scottish National Orchestra, en muzikdirecteur van het Radio Sinfonieorchester Stuttgart (SWR). Hoewel hij helemaal thuis is in een zeer breed repertoire, heeft Denève een grote affiniteit met Franse muziek, en zet hij zich speciaal in voor de 21ste-eeuwse muziek.

Na zijn studie orkestdirectie aan het Conservatorium van Parijs begon Stéphane Denève zijn carrière als assistent bij Sir Georg Solti, Seiji Ozawa en Georges Prêtre bij het Orchestre de Paris en de Opéra National de Paris. Zijn grote liefde voor de stem bracht hem naar de Deutsche Oper am Rhein, waar hij vaste dirigent was van 1997 tot 2001. Hij dirigeerde ook

verschillende producties in de Royal Opera House Covent Garden, Glyndebourne Festival, La Scala, Deutsche Oper Berlin, Saito Kinen Festival, Gran Teatro de Liceu, De Nederlandse Opera, De Munt, Deutsche Oper Am Rhein, en Opéra National de Paris.

Ook zijn symfonische carrière nam een hoge vlucht. Het lijstje met Denèves recente afspraken oogt dan ook indrukwekkend, met onder meer het Koninklijk Concertgebouworkest, Orchestra Sinfonica dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Wiener Symphoniker, Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, NHK-symfonieorkest, Münchner Philharmoniker, Orchestre National de France, Tsjechisch Filharmonisch Orkest en het Rotterdams Philharmonisch Orkest. In 2020 leidt hij het Royal Stockholm Philharmonic Orchestra en pianist Igor Levit tijdens het 2020 Nobel Prize Concert.

In Noord-Amerika werkt Stéphane Denève regelmatig samen met de orkesten van Boston, New York, Los Angeles, San Francisco, Cleveland, Saint Louis en Toronto. Hij debuteerde in 2012 in Carnegie Hall met het Boston Symphony Orchestra, maakte zijn debuut op het Grand Teton Music Festival en de Music Academy of the West in 2018, en leidde in 2019 een grote tournee met Brussels Philharmonic naar Noord-Amerika.

Stéphane Denève heeft een nauwe band met vele topsolisten, waaronder Jean-Yves Thibaudet, Yo-Yo Ma, Nikolaj Znaider, James Ehnes, Leif Ove Andsnes, Leonidas Kavakos, Nicholas Angelich, Lang Lang, Frank Peter Zimmermann, Gil Shaham, Emanuel Ax, Renaud and Gautier Capuçon, Lars Vogt, Nikolai Lugansky, Paul Lewis, Joshua Bell, Hilary Hahn en Augustin Hadelich.

Al drie maal won Stéphane Denève de prestigieuze 'Diapason d'Or de l'année': in 2007, 2012 en 2016 voor opnames rond Roussel, Debussy en Connesson. In 2012 stond hij op de shortlist voor 'Gramophone's Artist of the Year', en in 2013 werd hij bekroond tijdens de International Classical Music Awards. Bij Deutsche Grammophon kwamen recent cd's uit gewijd aan de Prokofiev suites en werken van Guillaume Connesson (o.m. Caeciliaprijs, Diapason d'or de l'année en Choc Classica de l'année), en een opname met Lucas en Arthur Jussen en het Koninklijk Concertgebouworkest. In 2019 bracht het label RCO Live een live opname met het Koninklijk Concertgebouworkest uit van Arthur Honegger's oratorium Jeanne d'Arc au bûcher.

Tenslotte hecht Stéphane Denève veel belang aan het werken met de toekomstige generatie musici, en steunt hij jonge muzikanten in projecten zoals de Tanglewood Music Center, New World Symphony, Colburn School, en Music Academy of the West.

www.stephanedeneve.com

BRUSSELS PHILHARMONIC

Brussels Philharmonic werd in 1935 opgericht door de Belgische openbare omroep (NIR), en werkte vanaf zijn ontstaan samen met internationale topdirigenten en -solisten. Het orkest was en is bekend als pionier in het uitvoeren van muziek van de eigen tijd – een reputatie die wereldvermaarde componisten als Bartók, Stravinsky en Messiaen naar Brussel haalde. Ook vandaag de dag zet Brussels Philharmonic die traditie verder, en neemt het in bijna elk concertprogramma een werk van de 21ste eeuw op. Het orkest repeteert en concerteert in de historische thuishaven Flagey in Brussel, hart van Europa, dat meteen de ideale uitvalbasis is voor concerten in Vlaanderen en de rest van de wereld.

De Franse topdirigent Stéphane Denève is muziekdirecteur van Brussels Philharmonic. Zijn passie voor muziek uit de 21ste eeuw en persoonlijke missie om een dialoog te creëren tussen het repertoire van vroeger en dat van de toekomst sluit helemaal aan op het DNA van het orkest. En dat vertaalt zich niet alleen in de concertprogramma's en opnames, maar ook in het CffOR-platform (Centre for Future Orchestral Repertoire). Deze online database verzamelt sleutelinformatie rond symfonische composities vanaf 2000, en voedt zo een brede wereldwijde dialoog rond het repertoire van de toekomst.

Op internationaal vlak heeft Brussels Philharmonic steeds een eigen plaats gehad, met vanaf de beginjaren uitnodigingen voor de belangrijkste festivals en concertzalen. Zo speelt het orkest in onder meer in Carnegie Hall in New York, Philharmonie de Paris, Musikverein (Wenen), Grosses Festspielhaus (Salzburg), Usher Hall (Edinburgh) en Cadogan Hall (Londen). De internationale vertegenwoordiging door IMG Touring brengt het orkest naar nieuwe podia, zowel binnen als buiten Europa (Japan in 2017, Noord-Amerika in 2019).

Een andere specialisatie waarmee Brussels Philharmonic een internationale reputatie opbouwde, is het opnemen van soundtracks bij series, games en films, waaronder de

Oscar-winnende muziek voor 'The Artist' (muziek van Ludovic Bource). In eigen land is het orkest vaste partner van Film Fest Gent en MotorMusic, en zijn er jaarlijks concerten met iconische films (zowel blockbusters met bekroonde scores als zwart-wit klassiekers met een nieuwe soundtrack).

Intussen bewees het orkest ook op andere vlakken een pionier te zijn. Naast de vooruitstrevende initiatieven die lopen, waaronder de Tax Shelter, een stichting voor de aankoop van strijkinstrumenten en een partnerschap met Brussels Airlines, schrijft het orkest innovatie bewust in op alle vlakken en niveaus van de werking. Zo dragen de heren van het orkest het Symphonic Sporting Jacket, op maat ontwikkeld door het Belgische Café Costume met technische innovaties op vlak van stof en snit, werd intendant Gunther Broucke uitgeroepen tot Overheidsmanager van het jaar 2016, en bracht het orkest in 2021 een eigen smartphone app uit.

De uiteenlopende opnames van Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Klara/Warner Classics, Film Fest Gent, Naxos, Brussels Philharmonic Recordings) krijgen internationale bijval en zijn onderscheiden met vele prijzen, waaronder een ECHO Klassik, Ceciliaprijs, Choc de Classica de l'année en Diapason d'Or de l'année.

Brussels Philharmonic is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

www.brusselsphilharmonic.be

VLAAMS RADIOKOOR

Het Vlaams Radiokoor werd in 1937 als professioneel kamerkoor opgericht door de toenmalige openbare omroep (NIR). Vandaag is het Vlaams Radiokoor een referentie voor vocale muziek in Vlaanderen en Europa, en wordt het zowel in binnen- als in buitenland tot de top gerekend.

De jonge Belgische dirigent Bart Van Reyn is de muzikdirecteur van het Radiokoor. De gedeelde passie voor barok en hedendaags repertoire, het geloof in de stem als ultieme vertolker van onze emoties, en het streven om ons vocaal erfgoed toegankelijk te maken voor zangers en publiek zijn wat ensemble en dirigent verbindt.

Vanuit Studio 1 in Flagey (Brussel) werken de 32 zangers van het Vlaams Radiokoor aan een muzikaal project dat op drie grote pijlers gebouwd is. Eerst en vooral zijn er de Vocal Fabric producties – het laboratorium van het Radiokoor. Vocal Fabric brengt concerten die de grenzen van vocale muziek aftasten, confronterend, eigenzinnig en non-conformistisch. Met grote gastvrijheid en een intense beleving als leidraad brengen we de mensen op het podium en in de zaal samen: vocale harmonie is het bewijs dat mensen samen mooier zijn dan alleen.

Daarnaast werk het koor regelmatig samen met gerenommeerde binnen- en buitenlandse instrumentale ensembles zoals Brussels Philharmonic, het Orchestre de chambre de Paris, Il Gardellino, Les Siècles, het Radio Filharmonisch Orkest en het Koninklijk Concertgebouworkest. Zo bouwde het Radiokoor een steeds grotere aanwezigheid op verschillende internationale podia uit.

Tenslotte is en blijft het Vlaams Radiokoor een levend portaal voor repertoire, kennis, ervaring en stemmen. Het maakt ons vocaal erfgoed toegankelijk voor zangers en publiek, en investeert tegelijk in de creatie van nieuw stemwerk. Zo voedt het koor liefhebbers, amateurs en professionals met programma, techniek en expertise.

Het Vlaams Radiokoor behoudt ook zijn unieke status van radiokoor: een groot aantal concertproducties wordt opgenomen, waardoor het koor een unieke verzameling live-opnames heeft opgebouwd. Deze collectie wordt permanent aangevuld met een selectie studio-opnames, die samen het vocale erfgoed bewaren voor de toekomst.

Het Vlaams Radiokoor is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

www.vlaamsradiokoor.be

BIENVENUE

L'auteur Hendrik Ibsen a frappé fort avec son Peer Gynt, une satire sociale de ce qu'il appelait « la mentalité norvégienne égoïste et étroite d'esprit ». Déguisée en conte populaire, l'œuvre raconte la vie de l'égoïste Peer Gynt, un fauteur de troubles qui laisse derrière lui une traînée de destructions et de cœurs brisés, mais qui, à la fin de sa vie, peut mourir dans les bras de sa bien-aimée, Solveig.

Ibsen demanda à son ami Edvard Grieg de composer une musique pour l'histoire, mais celui-ci n'éprouvait que peu de sympathie pour le personnage central. Lorsqu'en 1874, il accepta finalement, il écrivit non seulement la musique, mais réécrivit aussi l'histoire : il transfigura le récit du mauvais Peer Gynt en une production à succès. Les nombreuses influences du folklore norvégien et l'instrumentarium inattendu rendent l'œuvre accessible, mais c'est avant tout la maîtrise musicale de Grieg qui donne vie au conte de fées.

DÉCOUVRIR PLUS

BXLphil App [télécharger dans l'App Store](#) / [télécharger dans Google Play](#)

Un orchestre symphonique dans votre poche ? C'est désormais possible, car avec l'application BXLphil, vous pouvez découvrir davantage le Brussels Philharmonic, encore mieux et plus rapidement.

ARTISTES & PROGRAMME

Brussels Philharmonic · Vlaams Radiokoor
 Stéphane Denève, directeur musical & chef d'orchestre
 Filip Jordens, narrateur · Gerda Dendooven, illustrations
 Brechtje Louwaard & Tristan Versteven, texte & concept
 · Joris Derder, préparation du chœur

Filip Jordens	Peer Gynt
Jolien De Gendt	Solvejg
Kelly Poukens	Anitra
Kristien Nijs	Bergère
Sarah Van Mol	Bergère
Charlotte Schoeters	Bergère
Samuel Namotte	Receleur
Conor Biggs	Voleur

Edvard Grieg

Peer Gynt, op. 23

- | | |
|---|---------------------------------|
| - À la noce | - La mort d'Åse |
| - Halling - Introduction Solvejg | - Humeur matinale |
| - Springar | - Le voleur et le receleur |
| - L'enlèvement de la mariée – complainte d'Ingrid | - Danse arabe |
| - Peer Gynt et les filles de la montagne | - Danse d'Anitra |
| - Peer Gynt et la femme en vert | - Sérénade de Peer |
| - Par sa monture, tu le jugeras | - Peer Gynt et Anitra |
| - Dans le hall du Roi de la montagne | - Chanson de Solvejg |
| - Danse de la fille du Roi de la montagne | - Peer rentre chez lui |
| - Peer Gynt pourchassé par les trolls | - Scène du bateau renversé |
| - Peer Gynt et le grand Boyg | - Scène de jour |
| - Au cœur de la forêt de pins – chant de Solvejg | - Solvejg chante dans la cabane |
| | - Scène de nuit |
| | - Berceuse de Solvejg |

Tristan Versteven et Brechtje Louwaard, de la compagnie Het Banket, entremêlent texte, musique et images. L'acteur Filip Jordens raconte et l'artiste Gerda Dendooven crée des images sur scène, en direct.

PEER GYNT EN MOTS ET EN NOTES

- *Henrik Ibsen a conçu Peer Gynt comme un drame sur l'existence humaine, débouchant sur la question de savoir quand et comment nous sommes vraiment nous-mêmes.*
- *Edvard Grieg a relevé le défi de mettre chaque scène en musique en trouvant le ton juste.*
- *Un concert permet aujourd'hui d'appréhender au mieux la profondeur de la musique de Grieg sur les mots d'Ibsen.*

La célébrité d'Edvard Hagerup Grieg repose sur une poignée d'œuvres. Surtout connue grâce à deux suites orchestrales, sa musique de scène accompagnant la pièce *Peer Gynt* d'Henrik Ibsen constitue son chef-d'œuvre. Un concert assorti d'extraits du texte permet aujourd'hui de découvrir au mieux la signification profonde de la musique de Grieg composée sur le drame d'Ibsen.

Henrik Ibsen a rédigé *Peer Gynt* en 1867, en s'inspirant d'une histoire du Gudbrandsdal. Dans le conte original, Peer est un chasseur qui sauve trois paysannes aux prises avec un troll. Ibsen commence son drame comme un conte norvégien, mais il emmène Peer Gynt beaucoup plus loin, en dehors de l'Europe. Petit à petit, il apparaît clairement que son propos dépasse la cadre du conte norvégien ou de la satire de la légendaire complaisance norvégienne. *Peer Gynt* est un drame sur l'existence humaine, un *Everyman* modernisé en quête de rédemption.

Peer Gynt a été monté sur les planches du théâtre de Christiania, l'ancien nom d'Oslo, en 1876. Deux ans auparavant, en 1874, il avait demandé à Grieg de composer la musique de cette production. Du propre aveu de Grieg, ce sujet indomptable lui a donné du fil à retordre, sans oublier qu'il était soumis à de strictes restrictions concernant la durée des pièces. La musique devait trouver immédiatement le ton juste.

Peer Gynt est le fils de Jon Gynt. Celui-ci ayant dilapidé tout son argent, la mère de Peer, Aase, place tous ses espoirs en son fils. En vain, car Peer est aussi coureur que menteur. Aase lui reproche d'avoir gâché ses chances auprès de la riche Ingrid. Lorsque celle-ci se marie, Peer est la risée de tous pour avoir dû laisser Ingrid à son rival Mads Moen. C'est alors qu'il remarque Solveig, la fille de nouveaux arrivants. Complètement éméché, Peer

enlève Ingrid, mais la rejette immédiatement, car son cœur est déjà épris de Solveig. Ingrid déplore son triste sort dans la sombre élégie *La Plainte d'Ingrid*. Banni du village en raison de cet acte infâme, Peer se retrouve dans les bois, où il rencontre trois jeunes filles qui attendent des trolls. Peer s'amuse avec eux. Une femme en vert l'emmène auprès du roi des trolls. *Dans l'ancre du roi de la montagne* dépeint les rudes personnages qu'il y rencontre : gnomes, trolls et esprits souterrains.

Peer Gynt se voit proposer de se transformer en troll et d'épouser la fille du roi. Le troll est un symbole d'égoïsme débridé dans le drame d'Ibsen. Si la sagesse des hommes dit « Sois toi-même », celle des trolls dit « Suffis-toi à toi-même ». Peer Gynt s'échappe à temps, mais il s'avère qu'il a engendré un enfant en rêve.

Peer rencontre le Boyg, littéralement « le Grand Courbe », qui l'incite à emprunter systématiquement la voie de la facilité. Lorsque Solveig le rejoint dans les montagnes, fermement décidée à rester auprès de lui, Peer opte pour la moindre résistance. Son horrible fils troll le poursuit. Incapable de gérer la situation, Peer suit les conseils du Grand Courbe. Il rend une dernière fois visite à sa mère agonisante. Sur les notes de *La mort d'Aase*, il l'entraîne par l'imaginaire dans une somptueuse fête donnée au château de Soria Moria, où il la confie au portier Saint-Pierre.

On retrouve Peer en Afrique, où il se livre notamment au commerce d'esclaves. Le prélude *Au matin* décrit un lever de soleil sur le désert. Un voleur et un receleur se sont emparés du cheval et des habits de l'empereur. Ils prennent la fuite en voyant approcher les cavaliers de ce dernier. Peer se fait passer pour un prophète. Anitra et de jeunes filles arabes dansent pour lui. Anitra le séduit aux notes sensuelles de *La danse d'Anitra* avant de lui voler son argent et s'évaporer dans la nature.

Le spectacle reprend sur les notes du *Retour de Peer Gynt* en Norvège, avec pour seule image celle de Solveig chantant *La chanson de Solveig*. Arrivée à l'âge mûr, elle attend le retour de Pier au fil des saisons. Elle est bien décidée à le retrouver, dans ce monde ou au ciel.

Peer est près de la statue de Memnon en Égypte. Au pied des pyramides, il s'adresse au sphinx en le prenant pour le Grand Courbe. Un fou l'emmène dans un asile. La folie qu'il y voit n'est rien d'autre que la conséquence radicale de la morale des trolls : ne vivre que pour soi. Les fous honorent Peer comme l'empereur du Moi.

Marqué par la vieillesse et l'amertume, Peer revient en Norvège sur la mélodie du *Retour*. Suite à un naufrage (avec un extrait du même nom dans la partition de Grieg) où il a laissé un autre se noyer pour se sauver lui-même, il échoue sur le rivage et vend aux enchères tout ce qui lui reste de son ancienne vie.

C'est la veille de la Pentecôte. Il entend Solveig chanter dans la cabane. Il n'ose y entrer. Le Grand Courbe lui dit à nouveau de contourner le problème. Aux notes de *La scène nocturne sur la lande* de Grieg, Peer est confronté à tout ce qu'il n'a pas accompli dans sa vie. Dans une reprise subtile de *La mort d'Aase*, la voix de sa mère lui reproche de l'avoir trompée même lors de son dernier voyage.

Il croise sur la lande un étranger qu'il prend pour un fossoyeur. L'homme se révèle être le fondeur de boutons, à qui Dieu a confié la tâche de rassembler les âmes de ceux qui n'ont été personne afin de les fondre pour les réutiliser. Peer veut prouver qu'il a été quelqu'un. Il cherche de l'aide auprès du roi des trolls et du diable. Le roi des trolls déclare qu'il n'a pas été un être humain, mais un troll. Même le diable (le Maigre) dit qu'il ne peut pas le laisser entrer aux enfers, car il n'a pas commis de véritable péché. Peer se rend compte qu'il n'a été personne. Il entend à nouveau la chanson de Solveig s'élever de la cabane. Le fondeur de boutons lui redemande la liste de ses fautes. Désespéré, Peer entre dans la cabane et demande pardon à Solveig, fanée par l'âge et pratiquement aveugle. Elle lui répond qu'il n'y a rien à pardonner. Il lui demande : « Où étais-je alors ? Cette personne que j'étais supposé être ? »

Elle lui répond : « Dans ma foi, mon espoir et mon amour ». Peer pose la tête sur ses genoux et Solveig lui chante une berceuse. Le fondeur de boutons attend sur le coin : « Retrouvons-nous au carrefour. Nous verrons bien... Je n'en dirai pas plus. »

— *Francis Maes*

PEER GYNT D'HENRIK IBSEN

Vers le milieu du XIXe siècle, la tension devient trop forte entre l'idéalisation et la posture d'évasion des romantiques d'une part, et l'industrialisation croissante de la société d'autre part. Y compris en Scandinavie, où émerge une génération d'écrivains qui estiment que l'ambition de la littérature n'est pas de raconter de belles histoires, mais de débattre du (dys)fonctionnement de la société. Connus sur la scène internationale comme les écrivains

de la Percée moderne, ils écrivent sur le mariage, la position de la femme au sein de la famille et de la société, la politique, l'économie, l'imposture et l'appât du gain.

Les caractéristiques de la littérature de la Percée moderne sont fondamentalement les mêmes que celles du réalisme, qui deviendra le naturalisme au plan international. Ce terme sera toutefois quand même largement utilisé au Danemark et, par extension, en Norvège et en Suède.

Le plus grand écrivain norvégien de la Percée moderne est Henrik Ibsen. Sa pièce *Et dukkehjem* (*Une maison de poupée*, 1879) est un réquisitoire acerbe contre le mariage, dans lequel la femme est considérée comme une créature sans substance, qui doit se contenter d'être douce et belle. Dans *Gengangere* (*Les revenants*, 1881), l'hypocrisie des puissants hante leur progéniture, tandis qu'au lieu de s'effondrer, des lieux emblématiques sont détruits par le feu. *En folkefiende* (*Un ennemi du peuple*, 1882) met en scène un homme qui découvre la contamination des eaux supposées curatives d'une station thermale. Une découverte qui ne lui vaut aucune reconnaissance, car il met ainsi en péril la source de revenus du village, qui se révèle plus importante que la santé des ignorants.

Les drames d'Ibsen ne se caractérisent pas seulement par la critique sociale, mais aussi par l'élaboration de personnages aux strates multiples, complexes et donc très réalistes, par une couche symbolique ou métaphorique dont raffolent depuis des années les spécialistes de la littérature, et par l'implacable actualité de ses thématiques. Un grand nombre de ses œuvres sont encore interprétées un siècle et demi après avoir été écrites, et les thèmes profondément humains qu'il aborde sont toujours brûlants d'actualité. Son *Peer Gynt* (1867) est rapidement proclamé chef-d'œuvre de la littérature norvégienne dès sa parution. Qui oserait prétendre que la quête du Soi, du but de la vie et de la voie à suivre pour l'atteindre, et le difficile équilibre entre « être soi-même » et « être là pour soi-même », ainsi que les conséquences qui en découlent, ont perdu de leur pertinence ?

Il est sans doute plus facile de voyager en Afrique, au Moyen-Orient et en Égypte à l'heure actuelle qu'en 1867, mais toutes ces aventures exotiques continuent de captiver l'imagination. Cela peut même faire penser à une certaine génération Instagram, qui explore tous les coins du globe, mais qui, à l'instar de Peer Gynt, ressent (malgré tout) à la fin du voyage la peur existentielle de n'avoir été *personne*.

— Joksie Els Biesemans

FILIP JORDENS, ACTEUR

Né à Louvain, Filip Jordens est comédien de formation : il obtient sa maîtrise de théâtre au Studio Herman Teirlinck en 2000 et travaille depuis lors comme acteur, chanteur et metteur en scène. Il a joué dans de nombreuses productions théâtrales sur la scène flamande, au sein de différentes compagnies et maisons théâtrales réputées comme KVS, Toneelhuis, et HET PALEIS. Grand amateur de poésie française et quasi parfaitement bilingue, Filip Jordens joue également avec bonheur dans la langue de Molière. On a pu le voir dans les nombreuses représentations de Marius - La trilogie de Marcel Pagnol (avec le collectif De Onderneming / Compagnie Marius) sur différentes scènes françaises (Gap, Istres, Martigues, Le Havre, Nantes, Sète, Foix, Tarbes, Toulon, Lyon, Caen). Dans le cadre d'une collaboration prestigieuse entre l'Ircam Paris et Het Toneelhuis, il a été sur scène pour le monologue Le sec et l'humide de Jonathan Littell, dans une mise en scène de Guy Cassiers. Son spectacle Hommage à Brel lui a valu des tournées à succès dans toute l'Europe, et il a également interprété le rôle-titre dans l'adaptation actualisée de L'Homme de la Mancha à La Monnaie.

www.filipjordens.com

BRECHTJE LOUWAARD & TRISTAN VERSTEVEN, HET BANKET

Het Banket a été fondée en 2009 par Brechtje Louwaard et Tristan Versteven. Cette compagnie de théâtre de Malines présente des spectacles imaginatifs et au langage riche. Het Banket produit une nouvelle création chaque année et peut compter sur le soutien d'acteurs flamands de renom tels que Stefaan Degand, Jan et Reinhilde Declerck et Peter Van Den Begin. Brechtje Louwaard et Tristan Versteven ont écrit plusieurs nouvelles pièces au cours des dernières saisons : Eiland Lucretia, Het land is stil, Koning van de slaap, Dokter Szvo et Vergeten man. Des histoires originales dans une langue qui semble étrange, qui est parfois drôle, qui fait appel à l'imagination et qui semble pourtant familière. Une langue que l'on ne peut entendre nulle part ailleurs. Les représentations de Het Banket seront présentées pour la première fois au Stadsschouwburg de Malines, puis dans toute la Flandre.

www.hetbanket.be

GERDA DENDOOVEN, ILLUSTRATIONS

Gerda Dendooven est illustratrice et écrivaine. Elle réalise des illustrations pour des livres et des magazines. Plusieurs de ses livres sont devenus des pièces de théâtre (avec Laika, De Roovers, Frou Frou, Antigone, etc.) et elle dessine aussi régulièrement en direct lors des performances littéraires de Bart Moeyaert, Michael Decock, Delphine Lecompte et Jan Decler. Son travail graphique a été récompensé par le Zilveren Penseel, le Boekenpauw et le Gouden Uil. Pour Mijn Mama (Ma mère), elle a reçu le prestigieux prix triennal de la culture flamande. Gerda travaille aussi souvent avec des musiciens et des orchestres (BJO, Brussels Philharmonic, Fez) et des compositeurs (Peter Vermeersch, Mauro Pawlovski) pour des concerts et des performances. Avec Fikry El Azzouzi et Mauro Pawlovski, elle forme le Trio El Azzouzi. Avec Elvis Peeters, elle a conçu Meneer Papier, dont Beast Productions a fait une série télévisée. En 2007, elle est devenue le premier et unique consul des enfants. À ce titre, elle milite pour la promotion de la culture auprès des enfants. Gerda Dendooven enseigne à l'école des arts LUCA.

STÉPHANE DENÈVE, DIRECTEUR MUSICAL DU BRUSSELS PHILHARMONIC

Stéphane Denève est directeur musical du Brussels Philharmonic, directeur musical du St. Louis Symphony Orchestra, chef principal invité du Philadelphia Orchestra, et directeur du Centre for Future Orchestral Repertoire (CffOR). Il a en outre été directeur musical du Royal Scottish National Orchestra ainsi que du Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR.

Parfaitement à l'aise dans un très vaste répertoire, Stéphane Denève entretient une affinité particulière avec le répertoire français, et soutient activement la musique du 21^{ème} siècle. Le regard toujours tourné vers l'avenir, Stéphane Denève travaille régulièrement avec de jeunes musiciens, notamment au Tanglewood Music Center, au New World Symphony, à la Colburn School et à la Music Academy of the West.

Il dirige régulièrement les plus grandes phalanges internationales, et s'est produit récemment avec le Royal Concertgebouw Orchestra, l'Orchestra Sinfonica dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, The Cleveland Orchestra, le Los Angeles Philharmonic, le San Francisco Symphony, le New York Philharmonic, le Czech Philharmonic, le Rotterdam

Philharmonic Orchestra, l'Orchestre National de France, le Wiener Symphoniker, le Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, le Münchner Philharmoniker, et le NHK Symphony.

Passionné par la voix, il dirige aussi de nombreuses productions d'opéra au Royal Opera House Covent Garden, au Festival de Glyndebourne, à la Scala de Milan, au Deutsche Oper Berlin, au Festival Saito Kinen, au Liceu de Barcelone, au Dutch National Opera, à La Monnaie de Bruxelles, au Deutsche Oper am Rhein et à l'Opéra National de Paris.

Stéphane Denève entretient une relation privilégiée avec de nombreux grands solistes, tels Jean-Yves Thibaudet, Yo-Yo Ma, Nikolaj Znaider, James Ehnes, Leif Ove Andsnes, Leonidas Kavakos, Nicholas Angelich, Lang Lang, Frank Peter Zimmermann, Gil Shaham, Emanuel Ax, Renaud and Gautier Capuçon, Lars Vogt, Nikolai Lugansky, Paul Lewis, Joshua Bell, Hilary Hahn et Augustin Hadelich.

Enfin, il a obtenu trois fois le prestigieux Diapason d'Or de l'année, en 2007, 2012 et 2016 pour des enregistrements consacrés à Roussel, Debussy et Connesson. Nommé en 2012 dans la liste des Gramophone's artist of the year, il a été primé au 2013 et au 2020 International Classical Music Awards. Ses récents enregistrements proposent des suites de ballet de Prokofiev, des oeuvres de Guillaume Connesson avec le Brussels Philharmonic (primé par un Diapason d'Or de l'année et un Choc Classica de l'année), et un disque avec Lucas and Arthur Jussen et le Royal Concertgebouw Orchestra, tous pour Deutsche Grammophon. Un enregistrement live de Jeanne d'Arc au bûcher de Honegger avec le Royal Concertgebouw Orchestra est sorti sur RCO Live en 2019.

www.stephanedeneve.com

BRUSSELS PHILHARMONIC

Fondé en 1935 sous l'égide de l'Institut national de radiodiffusion (INR/NIR), le Brussels Philharmonic a collaboré tout au long de son existence avec de grands chefs et des solistes d'envergure internationale. L'orchestre s'est taillé une réputation enviée dans la création de nouvelles œuvres en collaborant avec des compositeurs de renommée mondiale comme Bartók, Stravinsky et Messiaen. L'orchestre répète et se produit dans son port d'attache

historique de Flagey, à Bruxelles, au cœur de l'Europe. Cette position en fait le point de départ idéal pour des concerts à Bruxelles, en Flandre et dans le reste du monde.

Le grand chef d'orchestre français Stéphane Denève assure la direction musicale du Brussels Philharmonic. Sa passion pour la musique du XXI^e siècle et la mission qu'il s'est donnée de tisser un dialogue entre le répertoire du passé et celui du futur s'inscrivent parfaitement dans l'ADN de l'orchestre. En témoignent les programmes de concerts et d'enregistrements, mais aussi la plateforme CffOR (Centre for Future Orchestral Repertoire). Cette base de données en ligne recueille des informations sur les œuvres symphoniques composées depuis le tournant de 2000 et nourrit ainsi un vaste dialogue mondial sur le répertoire du futur.

Le Brussels Philharmonic a toujours eu sa place sur la scène internationale. Depuis sa constitution, les plus grands festivals et les plus grandes salles de concert l'ont invité sur leurs scènes. Ainsi, il s'est produit notamment au Carnegie Hall de New York, à la Philharmonie de Paris, au Musikverein de Vienne, à la Grosses Festspielhaus de Salzbourg, à l'Usher Hall d'Édimbourg et au Cadogan Hall de Londres. Représenté à l'international par IMG Touring, l'orchestre se voit ouvrir de nouvelles portes en Europe et hors de ses frontières (Japon en 2017, Amérique du Nord en 2019).

C'est également l'enregistrement de bandes originales de séries, de jeux vidéo et de films, dont la musique oscarisée de *The Artist* (musique de Ludovic Bource), qui a forgé la réputation internationale du Brussels Philharmonic. Dans son propre pays, l'orchestre est le partenaire régulier du Festival international du Film de Flandre-Gand (Film Fest Gent) et des studios MotorMusic ; il donne chaque année des concerts avec projection de films cultes (des blockbusters aux partitions primées ou des classiques en noir et blanc avec une nouvelle bande-son).

Le Brussel Philharmonic fait également œuvre de pionnier dans d'autres domaines. Parmi ses initiatives innovantes, citons le Tax Shelter, l'application BXLphil, la création d'une fondation pour financer l'achat d'instruments à cordes et le partenariat avec Brussels Airlines. Les musiciens de l'orchestre sont habillés par Café Costume du Symphonic Sporting Jacket, conçu sur mesure. Celui-ci leur permet d'offrir une prestation du plus haut niveau dans le confort et l'élégance.

Les nombreux enregistrements du Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Warner/Erato Classics, Film Fest Gent, Naxos, Brussels Philharmonic Recordings) sont salués par la presse internationale et ont obtenu des prix parmi lesquels ECHO Klassik, Prix Caecilia, Choc de Classica de l'année et Diapason d'Or de l'année.

Le Brussels Philharmonic est une institution de la Communauté flamande.

www.brusselsphilharmonic.be

VLAAMS RADIOKOOR

C'est en 1937 que le NIR (Institut national de radiodiffusion de la Belgique) fonde le chœur de chambre professionnel Vlaams Radiokoor (Chœur de la Radio Flamande). Véritable référence en matière de musique vocale en Flandre et en Europe, le Vlaams Radiokoor compte aujourd'hui parmi les chœurs de chambre professionnels les plus réputés de Belgique et d'ailleurs.

Bart Van Reyn assure la direction musicale du chœur depuis la saison 19-20 : chef et ensemble sont unis par une passion commune pour le répertoire baroque et contemporain, par la conviction que la voix est le meilleur vecteur de nos émotions et par la volonté de rendre notre patrimoine vocal accessible à la fois aux chanteurs et au public.

Depuis le Studio 1 de Flagey (Bruxelles), les 32 chanteurs du Vlaams Radiokoor travaillent ensemble à un projet musical reposant sur trois grands piliers. On citera tout d'abord les productions Vocal Fabric, le laboratoire du chœur. Vocal Fabric propose des concerts décalés et non conformistes, qui explorent les limites de la musique vocale et confrontent le spectateur. Poussés par un sens profond de l'hospitalité, nous rassemblons les gens sur scène et dans la salle afin de faire vivre à chacun une expérience intense ; l'harmonie vocale est la preuve que les gens sont meilleurs ensemble que seuls.

Le Radiokoor travaille en outre régulièrement avec des ensembles instrumentaux belges et étrangers renommés comme le Brussels Philharmonic, l'Orchestre de chambre de Paris, Il Gardellino, Les Siècles, l'Orchestre philharmonique de la radio néerlandaise et l'Orchestre

royal du Concertgebouw. Il a ainsi développé une présence sans cesse croissante sur la scène internationale.

Enfin, le Vlaams Radiokoor est un portail vivant pour le répertoire, les connaissances, l'expérience et les voix. Il rend notre patrimoine vocal accessible aux chanteurs comme au public tout en investissant dans la création d'œuvres nouvelles. Le chœur met ainsi ses programmes, sa technique et son expertise à la portée des mélomanes, des amateurs et des professionnels.

Le Vlaams Radiokoor conserve également son statut unique de chœur radiophonique : un grand nombre de ses concerts sont enregistrés. Il s'est ainsi constitué une collection exceptionnelle d'enregistrements live. Sans cesse alimentée par des enregistrements en studio, cette collection immortalise notre patrimoine vocal pour les générations futures.

Le Vlaams Radiokoor est une institution de la Communauté flamande.

www.vlaamsradiokoor.be

WELCOME

A social satire of what he referred to as “the self-satisfied and narrow-minded Norwegian mentality”: the writer Hendrik Ibsen put it harshly when he wrote his Peer Gynt. Disguised as a folk tale, the story recounts the life of the egoistic Peer Gynt, a wastrel who left a trail of destruction and broken hearts behind him. Ultimately, he was able to end his days in the arms of his beloved Solveig.

Ibsen asked his friend Edvard Grieg to compose music to accompany the story, but initially felt little sympathy with the figure of Peer Gynt. When, in 1874, he was finally won over, Grieg not only wrote music but... made history. Grieg turned the story of the egotistical Peer Gynt, a scamp who leaves a swath of destruction and broken hearts behind him, into a musical blockbuster and audience pleaser.

The many Norwegian folkloric influences and unexpected instrumentation made the work accessible, but it is mainly thanks to Grieg’s talent that the music brought the tale to life before our eyes and ears.

DISCOVER MORE

BXLphil App [App Store](#) / [Google Play](#)

A symphonic orchestra in your pocket? The BXLphil app brings your Brussels Philharmonic experience to a whole new level: better, faster, smarter. Never miss another update or livestream thanks to the smart alerts, and get access to exclusive content.

ARTISTS & PROGRAMME

Brussels Philharmonic · Vlaams Radiokoor
 Stéphane Denève, music director & conductor
 Filip Jordens, narrator · Gerda Dendooven, illustrations
 Brechtje Louwaard & Tristan Versteven, text & concept
 Joris Derder, preparation choir

Filip Jordens	Peer Gynt
Jolien De Gendt	Solvejg
Kelly Poukens	Anitra
Kristien Nijs	Mountain girl
Sarah Van Mol	Mountain girl
Charlotte Schoeters	Mountain girl
Samuel Namotte	Receiver
Conor Biggs	Thief

Edvard Grieg

Peer Gynt, op. 23

- | | |
|--|------------------------------|
| - At the wedding | - Morning mood |
| - Halling - Introduction Solvejg | - The thief and the receiver |
| - Springar | - Arabian dance |
| - The abduction of the bride – Ingrid's lament | - Anitra's dance |
| - Peer Gynt and the mountain girls | - Serenade of Peer |
| - Peer Gynt and the woman in green | - Peer Gynt and Anitra |
| - By his mount you shall judge him | - Solvejg's song |
| - In the hall of the Mountain King | - Peer Gynt's homecoming |
| - Dance of the Mountain King's daughter | - Scene of the upturned boat |
| - Peer Gynt chased by the trolls | - Day scene |
| - Peer Gynt and the great Boyg | - Solvejg singing in the hut |
| - Deep in the pine forest - Solvejg's song | - Night scene |
| - The death of Åse | - Solvejg's lullaby |

Grieg's Peer Gynt is most known for the shorter symphonic suites. Brussels Philharmonic and the Vlaams Radiokoor conducted by Stéphane Denève present the complete incidental music. Tristan Versteven and Brechtje Louwaard of theatre company Het Banket weave together text, music and image. Actor Filip Jordens narrates and artist Gerda Dendooven creates images live on stage.

PEER GYNT IN WORD AND SOUND

- *Henrik Ibsen wrote Peer Gynt as a play about human existence that culminates in the question of when and how we are truly ourselves.*
- *Edvard Grieg was given the challenge of setting the right tone from the outset for each scene.*
- *A concert performance is the best way nowadays to grasp the depth of Grieg's music to the words of Ibsen.*

The renown of Edvard Hagerup Grieg rests on a handful of works. His incidental music to Henrik Ibsen's *Peer Gynt*, known mostly thanks to two orchestral suites, is his masterpiece. A concert performance with the accompanying text fragments is the best way nowadays to grasp the full meaning of Grieg's music to Ibsen's play.

Henrik Ibsen wrote *Peer Gynt* in 1867 based on a tale from Gudbrandsdal. In the original story, Peer is a hunter who saves three dairy-maids from the hands of trolls. Ibsen opens his play as a Norwegian fairy tale, but takes his hero Peer Gynt far away from Europe. Along the way, it becomes clear that Ibsen intended to do more than tell a Norwegian story or a satire of the legendary Norwegian self-satisfaction. *Peer Gynt* is a play about human existence, a modernized *Everyman* in search of salvation.

Peer Gynt was first performed in 1876 in the theatre of Christiania, as Oslo was then known. Ibsen had asked Grieg in 1874 to write music for the performance. Grieg admitted that the subject gave him many a headache. He was also given strict time limits for each piece. The music had to set the right tone from the outset.

Peer Gynt is the son of van Jon Gynt. Because his father squandered all his money, Peer's mother Aase places all her hope in her son. But in vain, since Peer is a wastrel and a liar. Aase accuses him of having spoiled his chances to win the hand of the wealthy Ingrid. At her wedding, he is mocked for having to watch his rival, Mads Moen, marry Ingrid. Peer meets Solveig, the daughter of an immigrant family. While drunk, Peer conceives a plan to kidnap Ingrid. But he deserts her immediately because his heart belonged to Solveig. The dark elegy *Ingrid's Lament* depicts her sorrow. Out of shame, Peer was exiled from the city. In the mountains, he meets three young maidens waiting for trolls. Peer had some fun with

them. A woman in green took him along to the troll king. *In the Hall of the Mountain King* represents the ordinary folk he met there: gnomes, trolls and underworldly spirits.

Peer is given an offer to turn into a troll and marry the king's daughter. For Ibsen, the troll is a symbol of unbridled selfishness. Whereas people say 'be yourself', the trolls say 'stand up only for yourself'. Peer escapes time, but seems to have begotten a child in his mind.

Peer meets the Bøyg, which literally means 'the curve', and let himself be persuaded to stick to the easiest path. When Solveig leads him into the mountains, determined to stay with him, Peer nevertheless opts for the path of least resistance. His hideous troll son follows him. Peer cannot handle the situation and follows the Bøyg's advice. He visits his dying mother one last time. In his imagination, he takes her one last time – to the tune of Grieg's *Aase's Death* – to a fabulous feast at Soria Mora castle, where Saint Peter welcomes her.

Peer is living in Africa, engaging in trade, including of slaves. The music of the *Morning Mood* describes a sunrise above the desert. A thief and a receiver have stolen the emperor's horse and robes. They flee as soon as they see the emperor's knights approach. Peer passes himself off as a prophet. Anitra and a group of Arab women sing and dance for him. Anitra seduces him with the sensual notes of Anitra's dance, only to steal his money and then vanish.

The story returns to Norway, to the tune of Peer Gynt's *Homecoming*, for a single image: in *Solveig's Song*, Solveig – now middle aged – sings while spinning about how throughout the seasons, she waits for Peer's return. She is determined to meet him again, in this world or the next.

Peer is in Egypt, passing by the statue of Memnon. At the pyramids, he addresses the sphinx, believing it to be the Bøyg. A madman takes him along to an asylum. The madness he sees there is nothing but a radical consequence of trolls' morality: living for oneself. The insane honour Peer as the emperor of the self.

Peer returns to Norway, during the melody of *Peer Gynt's Homecoming*, as an embittered old man. A shipwreck (to a fragment of the same name in Grieg's score) in which he allowed another person to drown in order to save himself, throws him onto the beach. At an auction, he sells everything that came from his previous life.

It is the evening before Pentecost. In the hut, he hears Solveig singing. He doesn't dare go inside. The Bøyg in him tells him to keep on avoiding the problem. To the tune of Grieg's *Night Scene*, Peer is confronted by everything he has left undone in his life. With a subtle reprise of Grieg's *Aase's Death*, the voice of his mother accuses him of having cheated her even on her final journey.

Through the heather, he comes across a strange person whom he takes for a gravedigger. The man reveals that he is a button caster. God gave him the task of collecting the souls of people who were nobodies, and to melt them down for reuse. Peer wants to prove that he was someone. He asks for help from the troll king and the devil. The troll king declares that he is not a human being but a troll. Even the devil ('the Lean One') says that he cannot go to hell because he has not committed any real sins. Peer now understands that he was a nobody. From his hut, he hears Solveig singing again. The button caster keeps on asking him for the list of his sins. Desperate, Peer goes inside the hut and asks for Solveig's forgiveness, who is now old and nearly blind. She replies that she has nothing to forgive him for. He asks her: where was I the person I was supposed to be?

She replies: in my faith, my hope and my love. Peer buries his head in her lap. Solveig sings a cradle song for Peer. The button caster is waiting around the corner: 'We'll see each other again at the crossroad. Then we'll see ... I won't say anything more.'

— *commentary by Francis Maes*

HENRIK IBSEN'S PEER GYNT

In the mid-19th century, there was great tension between all the idealism and escapism of Romanticism on the one hand, and the growing industrialization of society on the other. In Scandinavia, as well, a generation of writers was appearing who thought that the aim of literature should not be to tell fine stories, but to discuss social problems. The movement was known internationally as 'the Modern Breakthrough', and they wrote about marriage, the place of women in the family and in society, as well as about politics, economics, fraud and the race for profit.

The characteristics of the literature of the Modern Breakthrough are, in principle, the same as those of the international realism moving into naturalism, yet the term was widely known in Denmark and by extension in Norway and Sweden as well.

The most prominent Norwegian writer of the Modern Breakthrough was Henrik Ibsen. His play *Et dukkehjem* (*A Doll's House*, 1879) is a sharp attack on marriages in which the woman is seen as an empty being, suited only to being kind and attractive. In *Gengangere* (*Ghosts*, 1881), the hypocrisy of powerful figures haunts their descendants, whilst several holy houses don't collapse but burn down. *En folkefiende* (*An Enemy of the People*, 1882) features a man who discovers the pollution of the supposedly healing water of the local spa. A discovery that did not earn him praise, as he was endangering the source of the town's income, which was apparently more important than the health of their unwitting fellow residents.

Ibsen's plays were marked not only by social critique but also by the development of characters as multi-layered, complex and thus very realistic individuals, a symbolic or metaphorical layer which literary scholars have been crazy about for many years, and the unflagging relevance of his theme. 150 years after they were written, many of his works are still being performed, and the often deeply human themes he addressed remain of great relevance today. At the time when it was written, his *Peer Gynt* (1867) was quickly declared the greatest work of Norwegian literature. The quest for the Self, the goal of the right path for one's own life, the difficult balance between 'being yourself' and 'being for yourself' and the consequences thereof – who would dare claim that *Peer Gynt* has lost any of its relevance?

Travelling to Africa, the Middle East and Egypt are perhaps a bit easier today than in 1867, but exotic adventures certainly continue to speak to our imagination. It even reminds us of an Instagram generation that is exploring every corner of the earth, but at the end of the trip, existential anguish still makes us feel like a nobody, just like Peer Gynt.

— commentary Joksie Els Biesemans

FILIP JORDENS, ACTOR

Filip Jordens was active within the semi-professional theatre circuit from an early age. In 1996 he was admitted to the Studio Herman Teirlinck, where he obtained his master's degree in cabaret. After that, Jordens worked as a singer, actor and theatre maker. He can be seen in performances by amongst others KVS, Toneelhuis and HET PALEIS. Jordens is part of the permanent core of the Bad van Marie company, a theatre company from Borgerhout that aims to address social problems with its performances and wants to encourage spectators to self-reflection. With his performance *Hommage à Brel*, he received much praise, touring all over the world, from Germany and France to China, Uganda and the United Arab Emirates. In 2015, Jordens interpreted a monologue by Jonathan Littell, *Le Sec et l'Humide*, directed by Guy Cassiers and in collaboration with Ircam Paris. The collaboration between Toneelhuis and Ircam Paris was so well received that Jordens was allowed to reprise the performance in July 2017 at the renowned Festival d'Avignon. In addition to his activities at the theatre, Jordens also collaborates with various music ensembles, including the Nederlands Kamerorkest, the Gents Universitair Symfonisch Orkest and Antwerp Symphony Orchestra.

www.filipjordens.com

BRECHTJE LOUWAARD & TRISTAN VERSTEVEN, HET BANKET

Het Banket was founded in 2009 by Brechtje Louwaard and Tristan Versteven. This theatre company from Mechelen presents imaginative and linguistic performances. Het Banket comes up with new creations each year and can count on the support of renowned Flemish actors such as Stefaan Degand, Jan and Reinhilde Decler and Peter Van Den Begin. Brechtje Louwaard and Tristan Versteven wrote several new plays in recent seasons: *Eiland Lucretia*, *Het land is stil*, *Koning van de slaap*, *Dokter Szvo* and *Vergeten man*. Peculiar stories in a language that seems strange, is sometimes funny, appeals to the imagination and yet sounds familiar. A language that cannot be heard anywhere else. The performances of Het Banket premiere in the Stadsschouwburg in Mechelen and then travel throughout Flanders.

www.hetbanket.be

GERDA DENDOOVEN, ILLUSTRATIONS

Belgian artist Gerda Dendooven is an illustrator and writer. She makes illustrations for books and magazines. Many of her books have been adapted for the theatre (with Laika, De Roovers, Frou Frou, Antigone ...) and she often draws live during literary performances by Bart Moeyaert, Michael Decock or Delphine Lecompte and Jan Decleir. Her graphic work was awarded the Zilveren Penseel, the Boekenpauw and the Gouden Uil. For My Mama she received the prestigious triennial Flemish Culture Prize. Gerda also often collaborates with musicians and orchestras (BJO, Brussels Philharmonic, Fez) and composers (Peter Vermeersch, Mauro Pawlovski) for concerts and performances. She forms together with Fikry El Azzouzi and Mauro Pawlovski Trio El Azzouzi. Together with Elvis Peeters she created Meneer Papier, which Beast Productions is turning into a television series. In 2007 she became the first and only children's counselor. In that capacity, she is an advocate for promoting culture among children. Gerda Dendooven teaches at the LUCA School of Arts.

STÉPHANE DENÈVE, MUSIC DIRECTOR BRUSSELS PHILHARMONIC

Stéphane Denève is Music Director of the Brussels Philharmonic. With the orchestra he is at the same time launching CffOR (Centre for Future Orchestral Repertoire): an extensive online database dedicated to 21st-century compositions for orchestra with chances at attaining 'repertoire status'. Stéphane Denève is so passionate about this new adventure and enthusiastic about the orchestra's potential that he and his family have settled in Brussels.

Meanwhile, Stéphane Denève is Music Director of the St. Louis Symphony Orchestra, Principal Guest Conductor of The Philadelphia Orchestra, and Director of the Centre for Future Orchestral Repertoire (CffOR). He has previously served as Chief Conductor of Stuttgart Radio Symphony Orchestra (SWR) and Music Director of the Royal Scottish National Orchestra.

Recognised internationally for the exceptional quality of his performances and programming, he regularly appears at major concert venues with the world's greatest

orchestras and soloists. He has a special affinity for the music of his native France, and is a passionate advocate for music of the 21st century.

Recent engagements in Europe and Asia have included appearances with the Royal Concertgebouw Orchestra, Orchestra Sinfonica dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Vienna Symphony, DSO Berlin, NHK Symphony, Munich Philharmonic, Orchestre National de France, Czech Philharmonic, and Rotterdam Philharmonic.

In North America he made his Carnegie Hall debut in 2012 with the Boston Symphony Orchestra, with whom he has appeared several times both in Boston and at Tanglewood, and he regularly conducts The Cleveland Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, San Francisco Symphony and Toronto Symphony. He is also a popular guest at many of the US summer music festivals, including Bravo! Vail, Saratoga Performing Arts Center, Hollywood Bowl, Blossom Music Festival, and Festival Napa Valley. Summer 2018 saw his debuts at the Grand Teton Music Festival and Music Academy of the West, and in 2019 he led a major US tour with the Brussels Philharmonic. In December 2020 he conducted the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra and pianist Igor Levit at the 2020 Nobel Prize Concert in Stockholm.

He enjoys close relationships with many of the world's leading solo artists, including Jean-Yves Thibaudet, Yo-Yo Ma, Nikolaj Znaider, James Ehnes, Leif Ove Andsnes, Leonidas Kavakos, Nicholas Angelich, Lang Lang, Frank Peter Zimmermann, Gil Shaham, Emanuel Ax, Renaud and Gautier Capuçon, Lars Vogt, Nikolai Lugansky, Paul Lewis, Joshua Bell, Hilary Hahn, and Augustin Hadelich.

In the field of opera, Stéphane Denève has led productions at the Royal Opera House Covent Garden, Glyndebourne Festival, La Scala, Deutsche Oper Berlin, Saito Kinen Festival, Gran Teatro de Liceu, Dutch National Opera, La Monnaie, Deutsche Oper Am Rhein, and at the Opéra National de Paris.

As a recording artist, he has won critical acclaim for his recordings of the works of Poulenc, Debussy, Ravel, Roussel, Franck and Connession. He is a triple winner of the Diapason d'Or of the Year, has been shortlisted for Gramophone's Artist of the Year Award, and has been awarded an International Classical Music Awards twice. His most recent releases include a live recording of Honegger's *Jeanne d'arc au bûcher* with the Royal Concertgebouw

Orchestra, and two discs of the works of Guillaume Connesson with the Brussels Philharmonic (the first of which was awarded the Diapason d'Or de l'année, Caecilia Award, and Classica Magazine's CHOC of the Year).

A graduate and prize-winner of the Paris Conservatoire, Stéphane Denève worked closely in his early career with Sir Georg Solti, Georges Prêtre and Seiji Ozawa. A gifted communicator and educator, he is committed to inspiring the next generation of musicians and listeners, and has worked regularly with young people in programmes such as those of the Tanglewood Music Center, New World Symphony, the Colburn School, and the Music Academy of the West.

www.stephanedeneve.com

BRUSSELS PHILHARMONIC

The Brussels Philharmonic was founded in 1935 by the Belgian public broadcaster (National Broadcasting Institute (NIR/INR)). Since its creation, it has worked with top international conductors and soloists. The orchestra was and is known to be a pioneer in performing contemporary music – a reputation that brought world-renowned composers such as Bartók, Stravinsky and Messiaen to Brussels. To this day, the Brussels Philharmonic is continuing this tradition, including a 21st-century work in almost every concert programme.

The orchestra's historic home port is the Flagey building in Brussels, the heart of Europe, where it rehearses and performs in Studio 4 – in acoustic terms one of the top concert halls in the world – and which serves as its home base for concerts in Belgium and the rest of the world.

The French top conductor Stéphane Denève is the music director of the Brussels Philharmonic. His passion for 21st-century music and personal mission to create dialogue between the repertoire of the past and the future is fully in keeping with the orchestra's DNA.

At the international level, the Brussels Philharmonic has made a name for itself, with regular appearances in the major -venues and festivals, such as Carnegie Hall in New York, the

Philharmonie de Paris, Wiener Musikverein, Grosses Festspielhaus Salzburg, Usher Hall in Edinburgh and Cadogan Hall in London. The international representation by IMG Touring brings further tours and concerts on new stages both in Europe and beyond (e.g. Japan in 2017, North America in 2019).

Another speciality for which the Brussels Philharmonic has gained an international reputation is the recording of soundtracks for series, games and films, including the Oscar-winning score for 'The Artist' (music by Ludovic Bource). In Belgium, the orchestra is a regular partner of the Film Fest Gent and of MotorMusic, and participates each year in concerts with iconic films (both blockbusters with award-winning scores and black-and-white classics with a new soundtrack).

Meanwhile, the orchestra has proven to be a pioneer in other respects as well. Besides its ground-breaking initiatives under way, including the Tax Shelter, the establishment of a foundation for the purchase of string instruments, and more recently the partnership with Brussels Airlines, the orchestra embraces innovation in every area and all levels of its activities. The gentlemen of the orchestra are dressed by Café Costume in the custom designed Symphonic Sporting Jacket, with technical innovations in the field of fabric and cut, and 2021 saw the release of the orchestra's own smartphone app.

The various recordings of Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Klara/Warner Classics, Film Fest Gent, Naxos, Brussels Philharmonic Recordings) have been warmly received by the international press and awarded an ECHO Klassik, Choc de Classica de l'année and Diapason d'Or de l'année, amongst others.

The Brussels Philharmonic is an institution of the Flemish Community.

www.brusselsphilharmonic.be

VLAAMS RADIOKOOR

The Vlaams Radiokoor (Flemish Radio Choir) was founded in 1937 by the Belgian public broadcaster of the day. Today, the Vlaams Radiokoor is renowned for vocal music in Flanders and Europe, and is counted among the top ensembles both at home and abroad.

The young Belgian conductor Bart Van Reyn is the musical director of the Radiokoor. A shared passion for baroque and contemporary repertoire, the belief that the voice is the ultimate interpreter of our emotions, and the commitment to make our vocal heritage accessible to singers and audiences alike are what binds the ensemble together.

Based in Studio 1 in Flagey (Brussels), the 32 singers of the Vlaams Radiokoor are working on a musical project built on three major pillars. First and foremost, the Vocal Fabric productions – the laboratory of the Radiokoor. Vocal Fabric organizes concerts that test the boundaries of vocal music and are challenging, quirky and non-conformist. With great hospitality and an intense experience as the golden thread, we bring together the people on stage and those in the hall: vocal harmony is proof that people are more magnificent together than alone.

In addition, the choir works regularly with renowned instrumental ensembles from Belgium and abroad, such as the Brussels Philharmonic, the Orchestre de chambre de Paris, Il Gardellino, Les Siècles, the Radio Filharmonisch Orkest and the Royal Concertgebouw Orchestra. In this way, the Radiokoor has gradually built up its presence on various international stages.

Lastly, the Vlaams Radiokoor is and remains a living portal for repertoire, knowledge, experience and voices. It makes our vocal heritage accessible to singers and the audience, while also investing in the creation of new vocal works. The choir thus shares its programme, technique and expertise with music lovers, amateurs and professionals.

The Vlaams Radiokoor also retains its unique status as a radio choir: a great many concert productions are recorded, and hence the choir has built up a unique collection of live recordings. The collection is constantly supplemented with a selection of studio recordings, thus preserving the vocal heritage for the future.

The Vlaams Radiokoor is an institution of the Flemish Community.

www.vlaamsradiokoor.be

MUSICI / MUSICIENS BRUSSELS PHILHARMONIC & VLAAMS RADIOKOOR

(1) aanvoerder / chef de pupitre (2) solist / soliste

concertmeester / konzertmeister Henry Raudales	contrabas / contrebasse Ioan Baranga (1), Thomas Fiorini, Daniele Giampaolo, Benjamin Heymans, Simon Luce, Maarten Taelman	harp / harpe Emma Wauters (2)
viool / violon I Bart Lemmens (1), Vania Batchvarova, Sarah Bayens, Olivia Bergeot, Eva Bobrowska, Annelies Broeckhoven, Cristina Constantinescu, Ann Lafaille, Elizaveta Rybentseva, Anton Skakun, Alissa Vaitzner Veerle Van Roosbroeck, Gillis Veldeman	fluit / flûte Lieve Schuermans (1), Jill Jeschek (2), Eva Vennekens (2)	orgel / orgue Dieter Van Handenhoven (2)
viool / deuxième II Mari Hagiwara (1), Véronique Burstin, Caroline Chardonnet, Zoltan Kovacs, Cecilia Merli, Sayoko Mundy, Naoko Ogura, Louise Ramon, Joana Revez Mendonça, Jessica Tortorice, Stefanie Van Backlé	hobo / oboe Joris Van den Hauwe (1), Maarten Wijnen	sopraan / soprano Jolien De Gendt (2) Kelly Poukens (2) Kristien Nijs (2) Sarah Van Mol (2) Charlotte Schoeters (2) Karen Lemaire Barbara Somers
altviool / alto Anne Leonardo (1), Griet François (2), Philippe Allard, Marina Barskaya, Phung Ha, Hélène Koerver, Agnieszka Kosakowska, Barbara Peynsaert, Patricia Van Reusel	klarinet / clarinette Maura Marinucci (1), Midori Mori (2)	alt / alto Helena Bohuszewicz Helen Cassano Maria Gil Munoz Eva Goudie-Falckenbach Lieve Mertens Estelle Lefort Kerlijne Van Nevel
cello / violoncelle Kristaps Bergs (1), Diego Coutinho, Barbara Gerarts, Julius Himmler, Sophie Jomard, Sylvain Ruffier, Emmanuel Tondus, Elke Wynants	fagot / basson Karsten Przybyl (1), Alexander Kuksa	tenor / ténor Gunter Claessens Paul Foubert Ivan Goossens Michiel Haspeslagh Etienne Hekkers Paul Schils Mathis Van Cleynenbreugel Roel Willems
	hoorn / cor Hans van der Zanden (1), Mieke Ailliet (2), Claudia Rigoni, Luc Van den Hove	bas / basse Conor Biggs (2) Samuel Namotte (2) Pieter Coene Arnout Malfliet Marc Meersman Paul Mertens Kai Rouven Seeger Harry Van der Kamp
	trompet / trompette Ward Hoornaert (1), Rik Ghesquière	
	trombone David Rey (1), Tim Van Medegael (2), Søren Brassaert	
	tuba Dieter Verschuren (2)	
	pauken / timpani Gert François (1)	
	percussie / percussion Titus Franken (2), Gerrit Nulens, Miguel Sánchez Cobo, Stijn Schoofs	

friends of flagey

FELLOWS

Charles Adriaenssen, Bernard Darty, Paulette Darty, Diane de Spoelberch, Geert Duyck,
Marc Ghysels, Irene Steels-Wilsing, Maison de la Radio Flagey S.A. / Omroepgebouw Flagey N.V.

GREAT FRIENDS

André Beernaerts, Mireille Beernaerts, Patricia Bogerd, António Castro Freire,
Anne Castro Freire, Marie Irène Ciechanowska - Zucker, Bernard Claey, Stephen Clark,
Pascale Decoene, Chantal de Spot, Jean de Spot, José Groswasser, François Hinfray,
Ulrike Hinfray, Ida Jacobs, Patrick Jacobs, Peter L'Ecluse, Virginie Louvois, Martine Renwart,
Hans Schwab, My-Van Schwab, Maria Grazia Tanese, Pascale Tytgat, Piet Van Waeyenberge,
Andreas von Bonin, Katinka von Bonin, Dimitri Wastchenko, Jacques Zucker

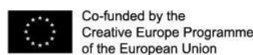
FRIENDS

Alexandra Barentz, Joe Beauduin, Marijke Beauduin, Marie Biebuyck, Véronique Bizet,
Dominique Blommaert, Gauthier Broze, Nicole Bureau, Jacques Chevalier, Marianne Chevalier,
Angelica Chiarini, Colette Contempre, Philippe Craninx, Jean-Claude Daoust, François de Borman,
Francesco de Buzzaccarini, Olivier de Clippele, Sabine de Clippele, Nicolas de Cordes,
Eric De Gryse, Marie-Christine de La Rochefoucauld, Brigitte de Laubarede, Alison de Maret,
Pierre de Maret, Sabine de Ville de Goyet, Sebastiaan de Vries, Stéphane De Wit,
Agnès de Wouters, Philippe de Wouters, Katya Degrieck, Béatrice Delvaux, Chantal Deruyttere,
Gauthier Desuter, David D'Hooghe, Frederika D'Hoore, Anne-Marie Dillens,
Stanislas d'Otrepppe de Bouvette, Amélie d'Oultremont, Patrice d'Oultremont, Jean Louis Duvivier,
Jan Eggermont, Patricia Emsens, Jeannette Favart, Catherine Ferrant, Isabelle Ferrant,
Veronique Feryn, Claude Frédérix-Oreel, Henri Frédérix, Alberto Garcia-Moreno,
Nathalie Garcia-Moreno, Hélène Godeaux, Claire Goldman, Serge Goldman, Pierre Goldschmidt,
Christine Goyens, Philippe Goyens, Arnaud Grémont, Margarete Hofmann,
Dominique Hollanders de Ouderaen-Favart, Veerle Huylebroek, Guy Jansen, Yvan Jansen,
Dominique Kaesmacher, Patrick Kelley, Deborah Konopnicki, Jeff Kowatch, Winifred Kowatch,
Barbara Mayer, Jean-Louis Mazy, Nadine Mazy-Vander Elst, Luc Meeùs, Marie-Christine Meeùs,
Christel Meuris, Delphine Misonne, Lydie-Anne Moyart, Elisabeth Parot, Martine Payfa,
Agnes Rammant, Jean-Pierre Rammant, André Rezsohazy, Catherine Rutten, Désirée Schroeders,
Sarah Sheil, Amélie Slegers-Collette, Pierre Slegers, Anne-Véronique Stainier, Frank Sweerts,
Dominique Tchou, Marie-Françoise Thoua, Danielle t'Kint de Roodenbeke, Jean t'Kint de Roodenbeke,
Els Van de Perre, Katrien Van de Voorde, Radboud van den Akker, Stella Van der Veer, Alain Vandenborre,
Charlotte Vandoorne-Hanssens, Christophe Vandoorne, Paul Van Dievoet, Henriëtte van Eijl,
Paul Van Hooghten, Yvette Verleisdonk, Ann Wallays, Sabine Wavreil, Jean-Pierre Winant,
Folkert Zijlstra, Management & People Development Sprl

*& tous ceux qui souhaitent garder l'anonymat / diegenen die anoniem wensen te blijven /
all those who prefer to remain anonymous*

flagey remercie / bedankt

Autorités publiques / Overheden / Public authorities



Sponsors / Sponsoren



Mécénat / Mecenaat / Patronage

MONSIEUR ET MADAME / DE HEER EN MEVROUW
BERNARD & PAULETTE DARTY

MONSIEUR / DE HEER
GEERT DUYCK

MONSIEUR / DE HEER
ARNAUD GRÉMONT



friends of flagey

& DONATEURS ANONYMES / ANONIEME SCHENKERS / ANONYMOUS DONORS

Partenaires média / Mediapartners / Media partners



Partenaires artistiques principaux / Artistieke hoofdpartners / Major artistic partners



CINEMATEK



ULYSSES network

VLAAMS
RADIOKOOR



Voisins et partenaires culturels / Buren & culturele partners / Neighbours & cultural partners



Vermeylenfonds

